

VEDTAK I TVISTELØSNINGSNEMNDA

For behandling av sak nr 52/07 i tvisteløsningsnemnda ble det fredag den 23.11.07 avholdt møte i Departementsbygningen i Akersgata 59, Oslo.

Ved behandlingen av saken var tvisteløsningsnemnda sammensatt slik:

Faste medlemmer

Henning Harborg (leder, varamedlem for Hanne Inger Bjurstrøm), Elisabeth Lea Strøm (NHO) og Karl Inge Rotmo (LO)

Særskilt oppnevnte medlemmer

Solveig Holmen (Hulleberg & Bø AS)
Oddbjørn Nilsen (Norsk Arbeidsmandsforbund)

Saken gjelder

Twist om rett til redusert arbeidstid etter arbeidsmiljøloven § 10-2 fjerde ledd

Arbeidstaker

A

Arbeidsgiver

B

Det ble truffet slikt

vedtak:

Saksforhold

A er ansatt som grunnarbeider/anleggsrørlegger i firmaet B.

A søkte den 31.07.07 om å redusere sin stilling i form av fri annenhver fredag, det vil si en reduksjon på 5,5 timer annenhver uke. Begrunnelsen for søknaden var ønske om mer tid til barn under 10 år.

B avslo søknaden i brev av 23.08.07. Begrunnelsen for avslaget var stor ordremengde, og at alle er avhengig av hverandre på arbeidsoppgavene som blir utført i arbeidslag med gravemaskinkjørere, anleggsrørleggere og grunnarbeidere.

A har tidligere jobbet redusert etter samme ordning i en prøveperiode fra 01.11.06 til 01.05.07.

Saken ble brakt inn for tvisteløsningsnemnda ved brev av 23.08.07. Overfor nemnda har begge parter fått anledning til å komme med utfyllende merknader i saken. Det vises i denne forbindelse til brev av 24.09.07 fra B samt brev av 03.10.07 fra A.

Arbeidstakers anførsler

A anfører i det vesentligste:

A hevder å ha krav på redusert arbeidstid av vektige velferdsgrunner, nemlig behov for mer tid sammen med barn under ti år. Han ønsker fri annenhver fredag. A er ikke enig med arbeidsgiver i at dette vil medføre vesentlig ulempe for arbeidsgiver. Det er seks personer til i B som også har ADK-sertifikat. Selv om man har dette beviset jobber man ikke med anleggsrørlegging hele tiden. Arbeidsgiver har mange typer prosjekter, og han jobber like mye på prosjekter som ikke krever ADK.

As erfaring fra 26 år i bransjen og fra prøveperioden med redusert arbeidstid forrige vinter, tilsier at ordningen lar seg gjennomføre. Man kan planlegge slik at det gjøres annet arbeid den dagen han har fri eller at en annen stepper inn fra et annet prosjekt som har en rolig periode.

Hans rolle som verneombud vil ikke påvirkes. Den faste kontordagen som brukes til dette arbeidet rammes ikke av ordningen med redusert arbeidstid.

I tillegg til at barnet han ønsker å tilbringe tid med er under 10 år, har barnet store lese-/skrivevansker og er tildelt ekstraundervisning for dette.

Arbeidsgivers anførsler

På vegne av B anfører C i det vesentligste:

Reduksjon av arbeidstiden til A vil medføre vesentlig ulempe for B. Markedssituasjonen for anleggsarbeidere er vanskelig, spesielt for anleggsrørleggere med ADK-utdannelse. Det er mangel på arbeidere i bransjen. Det har vært gjort forsøk på å lyse ut rørleggerstilling og man har flere ganger vært i kontakt med vikarbyråer til ingen nytte.

Det er et krav fra oppdragsgivere om at minst en person skal ha ADK-sertifikat. På store vann- og avløpsprosjekter hvor det er 2-3 rørleggere på hvert lag, er det som regel bare en person som har ADK-sertifikat. A er en av disse.

A er også verneombud i bedriften og har en dag i måneden hvor han jobber med disse sakene.

Tvisteløsningsnemndas merknader

Arbeidsmiljøloven § 10-13 fastsetter at tvist om redusert arbeidstid avgjøres av tvisteløsningsnemnda. Frist for å bringe saken inn for tvisteløsningsnemnda er fire uker etter at arbeidsgiver avslø krav fra arbeidstaker, jf forskrift om tvisteløsningsnemnd etter arbeidsmiljøloven § 3 tredje ledd. Dato for arbeidsgivers avslag er 23.08.07 og saken ble brakt inn for tvisteløsningsnemnda ved arbeidstakers brev av 23.08.07. Saken er således rettidig innbrakt.

Arbeidsmiljøloven § 10-2 fjerde ledd fastsetter at arbeidstaker som av helsemessige, sosiale eller andre vektige velferdsgrunner har behov for å få redusert sin arbeidstid, har rett til dette dersom arbeidstidsreduksjonen kan gjennomføres uten vesentlig ulempe for virksomheten.

Alternativet *andre vektige velferdsgrunner* tar i første rekke sikte på å imøtekomme foreldres ønske om mer tid til samvær med små barn eller behov som følge av problemer med å skaffe barnepass i arbeidstiden. I henhold til lovens forarbeider skal foreldre med barn under 10 år

uten videre anses å ha behov for å få redusert sin arbeidstid, dersom de ber om dette. De trenger med andre ord ikke å begrunne behovet nærmere.

Twisteløsningsnemnda vil bemerke at As begrunnelse for søknaden om redusert arbeidstid er behov for tid sammen med barn under 10 år. Barnet har i tillegg større lese-/skrivevansker, noe som gjør behovet større. Grunnvilkåret for rett til redusert arbeidstid er dermed oppfylt.

Rett til redusert arbeidstid er dessuten betinget av at reduksjonen kan gjennomføres uten vesentlig ulempe for virksomheten. Av forarbeidene til tidligere arbeidsmiljølov § 46A, Ot. prp. nr. 3 (1982-1983), fremgår at det ved vurderingen må foretas en avveining mellom arbeidsgivers og arbeidstakers interesser. Dersom behovet for redusert arbeidstid er særlig stort, bør det kreves en sterkere begrunnelse fra arbeidsgiverens side for å avslå enn ellers. Lovens forarbeider gir ellers anvisning på en konkret og skjønnsmessig vurdering i forhold til hvilke ulemper som kan påberopes fra arbeidsgivers side. I forarbeidene til gjeldende bestemmelse om redusert arbeidstid, Ot prp nr 49 (2004-2005) heter det at bestemmelsen er ment å videreføre det materielle innholdet i tidligere § 46A, og at praksis som har utviklet seg rundt ulempevurderingen fremdeles vil være relevant. Gjennom tidligere praksis fra Arbeidstilsynet er det lagt til grunn at kravet til *vesentlig* ulempe innebærer at det ikke er tilstrekkelig å påberope en generell ulempe, for eksempel ulempen ved å måtte omorganisere arbeidsoppgaver eller skaffe vikar.

Nemnda vil bemerke at bevisbyrden for om det foreligger vesentlig ulempe ligger på arbeidsgiver. Det er anført at markedssituasjonen for anleggsarbeidere er vanskelig, spesielt for anleggsvirksomheter med ADK-bevis. Det er imidlertid seks andre personer i B som har dette kurset. A har også anført at det er mulig å planlegge slik at man ikke legger dette arbeidet på fredagene A skal ha fri. Dette har vært gjort frem til 01.05.07, og arbeidsgiver har ikke anført at det har forekommet særlige problemer i løpet av denne perioden. A har i tillegg vist fleksibilitet ved å flytte fridagen når det har vært behov for det. Nemnda har lagt vekt på at den søkte reduksjonen er liten, i tillegg at den er lagt til fredager som er en kortere arbeidsdag, slik at ulempen for arbeidsgiver blir mindre enn den ville vært andre dager i uken.

Bs anførsel om at A er verneombud anses ikke som relevant. Den månedlige kontordagen A har til dette arbeidet berøres heller ikke av den reduserte arbeidstiden.

Twisteløsningsnemnda kan etter en samlet vurdering ikke se at B har sannsynliggjort vesentlige ulemper ved at A får redusert sin arbeidstid i form av fri annenhver fredag. Nemnda gir derfor A medhold i sin søknad om rett til redusert arbeidstid frem til 31.08.08.

Konklusjon

A gis medhold i sitt krav om rett til redusert arbeidstid etter arbeidsmiljøloven § 10-2 fjerde ledd i forma av fri annenhver fredag frem til 31.08.08.

Twisteløsningsnemnda

Henning Harborg
leder

Lillestrøm, 11.12.07.

Til orientering:

Tvist om rett til redusert arbeidstid kan bringes inn for domstolene etter at tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf arbeidsmiljøloven § 17-2 andre ledd. Nemndas konklusjon står ved lag mens saken er til behandling ved domstolene. Dersom dette vil virke urimelig, kan retten etter krav fra en av partene fastsette en annen midlertidig ordning.

Fristen for å bringe tvisten inn for domstolene er åtte uker regnet fra det tidspunkt tvisteløsningsnemndas avgjørelse foreligger, jf arbeidsmiljøloven § 17-2 tredje ledd.